

**Η Αποστολική Διακονία σε Συνεργασία με την Ουράνια Διακονία του Χριστού
για την Ποίμανση της Εκκλησίας του Θεού ως Ποίμνιό Του
για την Οικοδόμηση του Σώματος του Χριστού και μια Νέα Αναζωπύρωση**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ιω 10:11, 16, 21:15-17,
Α΄ Πε 2:25, 5:4, Εβρ 13:20, Απ 1:13, 2:1, 7

- I. Οι Ψαλμοί 22 έως 24 αποτελούν μια ομάδα ψαλμών που αποκαλύπτουν τον Χριστό, μέσω της ποιμαντικής Του διακονίας, από τη σταύρωσή Του έως τη βασιλεία Του στον ερχόμενο αιώνα:**
- A. Ο Ψαλμός 23, που αφορά τον Χριστό ως Ποιμένα στην ανάστασή Του και την ανάληψή Του, είναι η γέφυρα μεταξύ του Ψαλμού 22, αναφορικά με τον λυτρωτικό θάνατο του Χριστού με την ανάστασή Του που παράγει την εκκλησία, και του Ψαλμού 24 που αφορά την επιστροφή Του ως Βασιλέα, ο οποίος θα ανακτήσει ολόκληρη τη γη μέσω της εκκλησίας που είναι το Σώμα Του.
  - B. Στην ουράνια διακονία Του, ο Χριστός ποιμαίνει τους ανθρώπους. Χρειάζεται να συνεργαζόμαστε μαζί Του με το να ποιμαίνουμε τους ανθρώπους. Εάν λάβουμε αυτήν την κοινωνία, θα υπάρξει μια μεγάλη αναζωπύρωση στη γη που θα φέρει πίσω τον Κύριο.
- II. Το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο 21 αποκαλύπτει την αποστολική διακονία σε συνεργασία με την ουράνια διακονία του Χριστού. Αποτελεί την ολοκλήρωση του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου:**
- A. Το Ευαγγέλιο του Ιωάννη έχει είκοσι ένα κεφάλαια, αλλά ουσιαστικά τελειώνει με το κεφάλαιο 20.
  - B. Ολόκληρο το Ευαγγέλιο καλύπτει την επίγεια διακονία του Χριστού, που αρχίζει με την ενσάρκωσή Του, όντας ο Λόγος του Θεού που έγινε άνθρωπος κατά σάρκα (Ιω 1:14), και τελειώνει με την ανάστασή Του, όντας ο έσχατος Αδάμ που έγινε το ζωοποιό Πνεύμα (20:22). Συνεπώς, το κεφάλαιο 21 θα μπορούσε να θεωρηθεί ως παράρτημα.
  - Γ. Παρόλο που μπορούμε να το θεωρήσουμε ως παράρτημα, ουσιαστικά είναι πιο σωστό να πούμε ότι το 21ο κεφάλαιο είναι η ολοκλήρωση του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου. Ολοκληρώνει ολόκληρο το Ευαγγέλιο, δείχνοντας ότι η ουράνια διακονία του Χριστού και η αποστολική διακονία στη γη συνεργούν για την εκτέλεση της οικονομίας του Θεού.
- III. Στο κατά Ιωάννη 10:10-11 και 16 ο Κύριος αποκάλυψε στους μαθητές ότι ήταν ο καλός Ποιμένας, που ήλθε για να έχουν τα πρόβατα ζωή και μάλιστα άφθονη, και ότι είχε άλλα πρόβατα (τους Εθνικούς) που έπρεπε να οδηγήσει, ώστε να ενωθούν με αυτούς (τους Ιουδαίους πιστούς), για να γίνουν ένα ποίμνιο (μία εκκλησία) υπό έναν Ποιμένα:**
- A. Η ποιμαντική διακονία του Κυρίου εκτελέστηκε κατ' αρχάς στην επίγεια διακονία Του—Μτ 9:36, βλ. 10:1-6.
  - B. Κατά δεύτερον, η ποιμαντική διακονία του Κυρίου εκτελέστηκε στην ουράνια διακονία Του (Α΄ Πε 5:4) για τη φροντίδα της εκκλησίας του Θεού, η οποία έχει ως αποτέλεσμα το Σώμα του Χριστού.
- IV. Ο Κύριος ανέθεσε στον Πέτρο να τρέφει τα αρνιά Του και να ποιμαίνει τα πρόβατά Του:**
- A. Όταν ο Κύριος παρέμεινε με τους μαθητές Του, αφού είχε αναστηθεί και προτού να αναληφθεί, σε μία από τις εμφανίσεις Του, ανέθεσε στον Πέτρο να τρέφει τα αρνιά Του και να ποιμαίνει τα πρόβατά Του κατά την απουσία Του, καθώς Εκείνος επρόκειτο να βρίσκεται στους ουρανούς—Ιω 21:15-17.

- B. Αυτή είναι η ένωση της αποστολικής διακονίας με την ουράνια διακονία του Χριστού για τη φροντίδα του ποιμνίου του Θεού, που είναι η εκκλησία και που έχει ως αποτέλεσμα το Σώμα του Χριστού.
- Γ. Αργότερα, στις Πράξεις των Αποστόλων, ο Πέτρος είπε: «Εμείς θα μένουμε διαρκώς στην προσευχή και στη διακονία τού λόγου» (6:4). Αυτή είναι η συνεργασία με την ουράνια διακονία του Χριστού που μεσιτεύει (Εβρ 7:25) και μεταδίδει τον Θεό στον λαό Του (8:2).
- Δ. Ο Πέτρος εντυπωσιάστηκε τόσο από την ανάθεση του Κυρίου που, στην πρώτη του επιστολή, είπε στους πιστούς ότι ήταν σαν πρόβατα που περιπλανιόνταν, αλλά ότι είχαν επιστρέψει στον Ποιμένα και Επίσκοπο των ψυχών τους—Α΄ Πε 2:25:
1. Ο Χριστός κατοικεί μέσα μας για να είναι η ζωή μας και τα πάντα για εμάς. Επίσης, επιβλέπει και παρατηρεί την κατάσταση του εσωτερικού μας είναι.
  2. Μας ποιμαίνει με το να μας φροντίζει, για την ευημερία του εσωτερικού μας είναι, και να επιβλέπει την κατάσταση της ψυχής μας, δηλαδή του πραγματικού μας προσώπου—βλ. Εβρ 13:17.
- Ε. Ο Πέτρος προτρέπει τους πρεσβυτέρους να ποιμαίνουν το ποίμνιο του Θεού ανάμεσά τους, ώστε όταν φανερωθεί ο Αρχιποιμένας, να λάβουν τον αμαράντινο στέφανο της δόξας—Α΄ Πε 5:1-4.
- ΣΤ. Ο λόγος του Πέτρου δείχνει ότι η ουράνια διακονία του Χριστού είναι κυρίως για την ποιμανση της εκκλησίας του Θεού ως ποίμνιό Του, που έχει ως αποτέλεσμα το Σώμα Του.
- V. Τα ακόλουθα λόγια του αποστόλου Παύλου δείχνουν επίσης την ένωση της αποστολικής διακονίας με την ουράνια διακονία του Χριστού για τη φροντίδα του ποιμνίου του Θεού:**
- A. Στις Πράξεις 20:28 ο Παύλος είπε στους πρεσβυτέρους της Εφέσου: «Προσέχετε, λοιπόν, στον εαυτό σας, και σε ολόκληρο το ποίμνιο, στο οποίο το Πνεύμα το Άγιο σας έβαλε επισκόπους, για να ποιμαίνετε την εκκλησία τού Θεού, που απέκτησε με το ίδιο του το αίμα».
- B. Ο Παύλος είπε: «Επειδή, εγώ ξέρω τούτο ότι, ύστερα από την αναχώρησή μου, θα μουν μέσα σε σας λύκοι βαρείς, που δεν θα λυφούνται το ποίμνιο» (Πραξ 20:29). Ο απόστολος δεν νοιαζόταν για τη δική του ζωή (εδ. 24). Νοιαζόταν όμως βαθιά για το μέλλον της εκκλησίας, η οποία ήταν πολύτιμη τόσο για εκείνον όσο και για τον Θεό.
- Γ. Στην προς Εβραίους 13:20 ο Παύλος λέει: «Ο Θεός... ανέβασε από τους νεκρούς τον μεγάλο ποιμένα των προβάτων, διαμέσου τού αίματος της αιώνιας διαθήκης, τον Κύριό μας, τον Ιησού»:
1. Η «αιώνια διαθήκη» είναι η Καινή Διαθήκη για την απόκτηση του ποιμνίου, της εκκλησίας, που έχει ως αποτέλεσμα το Σώμα και ολοκληρώνεται στη Νέα Ιερουσαλήμ. Η αιώνια διαθήκη του Θεού είναι για την ολοκλήρωση της Νέας Ιερουσαλήμ μέσω της ποιμανσης.
  2. Ο Θεός ανέστησε τον Κύριό μας εκ νεκρών για να είναι ο μέγας Ποιμένας που θα ολοκληρώσει τη Νέα Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με την αιώνια διαθήκη του Θεού.
- VI. Ο κύριος σκοπός και στόχος της αποστολικής διακονίας, που έχει ενσωματωθεί στην ουράνια διακονία του Χριστού, είναι η οικοδόμηση του Σώματος του Χριστού, που θα ολοκληρωθεί στη Νέα Ιερουσαλήμ για την εκπλήρωση της αιώνιας οικονομίας του Θεού—βλ. Εφ 3:2, 8-9, Α΄ Πε 5:10.**
- VII. Το θέμα της ποιμανσης του ποιμνίου του Θεού, κατά τον κύριο σκοπό και την τελική ολοκλήρωση της αιώνιας οικονομίας του Θεού, αναφέρεται ακόμη και στο Άσμα Ασμάτων:**
- A. «Ανάγγειλέ μου, εσύ, τον οποίο αγαπάει η ψυχή μου, πού ποιμαίνεις, πού αναπαύεις το ποίμνιο το μεσημέρι»—Ασμ 1:7α.

- B. «βγες εσύ πίσω από τα ίχνη τού ποιμνίου, και ποίμαινε τα κατσικάκια σου, κοντά στις σκηνές των βοσκών»—Ασμ 1:8β.
- Γ. «Ο αγαπητός μου ανήκει σε μένα, και εγώ σ' αυτόν· ποιμαίνει ανάμεσα στα κρίνα [Όσοι αναζητούν τον Χριστό, εμπιστεύονται τον Θεό σε όλη τους τη ζωή με μια ακλόνητη καρδιά]»—Ασμ 2:16.
- Δ. «Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και ο αγαπητός μου είναι δικός μου· ποιμαίνει ανάμεσα στα κρίνα»—Ασμ 6:3.

VIII. Η ποιμανση των πιστών είναι εξαιρετικά κρίσιμη για την αύξησή τους στη ζωή. Πρέπει να ακολουθήσουμε την οδό της ποιμανσης για να κηρύττουμε το ευαγγέλιο και να αναζωπυρώνουμε την εκκλησία:

- A. Πρέπει να προσευχόμαστε: «Κύριε, θέλω να αναζωπυρωθώ. Από σήμερα θέλω να γίνω ποιμένας, ώστε να τρέφω τους ανθρώπους, να τους ποιμαίνω, και να συγκεντρώνω το ποίμνιο».
- B. Στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο 10 και 21 ο Κύριος χρησιμοποιεί τρεις λέξεις σχετικά με την ποιμανση: τρέφω, ποιμαίνω και ποίμνιο (10:16, 21:15-16). Μπορούμε επίσης να χρησιμοποιήσουμε τη λέξη «ποίμνιο» σαν ρήμα.
- Γ. Όλες οι εκκλησίες πρέπει να μάθουν πώς να συγκεντρώνονται σαν ένα ποίμνιο ώστε να συγκεράζονται μεταξύ τους. Οι πρεσβύτεροι και οι συνεργάτες πρέπει να ηγηθούν στην εφαρμογή αυτή.

IX. Η οργανική διατήρηση της χρυσής λυχνίας αποτελεί την ουράνια διακονία του Χριστού, για να περιθάλλει τις εκκλησίες κατά την ανθρώπινη φύση Του και να τρέφει τις εκκλησίες κατά τη θειότητά Του, ώστε να παράγει τους νικητές μέσω της οργανικής Του ποιμανσης—Απ 1:13, 2:7, Ιω 10:11, 14, Α΄ Πε 2:25, 5:4, Εβρ, 13:20:

- A. Ο Χριστός είναι ο Υιός του Ανθρώπου κατά την ανθρώπινη φύση Του. Η χρυσή ζώνη δηλώνει τη θειότητά Του και οι μαστοί αποτελούν σημείο αγάπης:
  - 1. Ο Χριστός ήταν ζωσμένος στην οσφύ, όντας ενισχυμένος για το θεϊκό έργο (Εξ 28:4, Δν 10:5), ώστε να παράγει τις εκκλησίες. Όμως τώρα είναι ζωσμένος γύρω από τους μαστούς, φροντίζοντας τις εκκλησίες που παρήγαγε με την αγάπη Του (Απ 1:13).
  - 2. Η χρυσή ζώνη υποδηλώνει τη θειότητα του Χριστού, ως τη θεία Του ενέργεια, και οι μαστοί υποδηλώνουν ότι αυτή η χρυσή ενέργεια ασκείται και κινείται δια της αγάπης Του, για να τρέφει τις εκκλησίες.
- B. Ο Χριστός φροντίζει τις εκκλησίες κατά την ανθρώπινη φύση Του, όντας Υιός του Ανθρώπου, για να τις περιθάλλει—Απ 1:13α:
  - 1. Φροντίζει τις λυχνίες για να τις καταστήσει κατάλληλες, περιθάλλοντάς μας, ώστε να αισθανόμαστε χαρούμενοι, ευχάριστα και άνετα—Εξ 30:7, βλ. Ψλ 42:5, 11:
    - α. Η παρουσία του Κυρίου παρέχει μια ατμόσφαιρα τρυφερότητας και θαλπωρής, που περιθάλλει το είναι μας, προσφέροντάς μας ανάπαυση, παρηγοριά, θεραπεία, καθαρισμό και ενθάρρυνση.
    - β. Μπορούμε να απολαμβάνουμε την ατμόσφαιρα θαλπωρής στην παρουσία του Κυρίου μέσα στην εκκλησία, ώστε να λάβουμε τη θεραπευτική παροχή της ζωής—Εφ 5:29, βλ. Α΄ Τιμ 4:6, Εφ 4:11.
  - 2. Καθαρίζει τα φυτίλια των λυχνιών, αποκόπτοντας όλα τα αρνητικά πράγματα που μας εμποδίζουν να λάμπουμε—Εξ 25:38:
    - α. Το καμένο μέρος του φυτιλιού, το υπόλειμμα, χαρακτηρίζει πράγματα που δεν είναι σύμφωνα με τον σκοπό του Θεού και πρέπει να αποκοπούν, όπως είναι η σάρκα μας, ο φυσικός άνθρωπος, ο εαυτός μας και η παλαιά μας κτίση.
    - β. Ο Κύριος αποβάλλει όλες τις διαφορές μεταξύ των εκκλησιών (τα σφάλματα, τις ελλείψεις, τις αποτυχίες και τα ελαττώματα), ώστε να είναι ίδιες στην ουσία, την εμφάνιση και την έκφραση—βλ. Α΄ Κορ 1:10, Β΄ Κορ 12:18, Φιλ 2:2.

- Γ. Ο Χριστός φροντίζει τις εκκλησίες κατά τη θειότητά Του με τη θεία Του αγάπη, όπως υποδηλώνεται από τη χρυσή ζώνη στους μαστούς Του, ώστε να τις τρέφει—Απ 1:13β:
1. Μας τρέφει με τον εαυτό Του, όντας ο Χριστός που τα περιλαμβάνει όλα κατά την πλήρη διακονία Του σε τρία στάδια, ώστε να αυξηθούμε και να ωριμάσουμε στη θεία ζωή, για να γίνουμε οι νικητές Του και να εκπληρώσουμε την αιώνια οικονομία Του.
  2. Όντας ο Χριστός που περπατάει (στο μέσον των λυχνιών), γνωρίζει την κατάσταση κάθε εκκλησίας. Ως ομιλούν Πνεύμα, Εκείνος καθαρίζει και γεμίζει τις λυχνίες με φρέσκο λάδι, που είναι η χορήγηση του Πνεύματος—Απ 2:1, 7, βλ. Εξ 27:20-21, Ζαχ 4:6, 11-14.
  3. Για να συμμετέχουμε στην κίνησή Του και να απολαμβάνουμε τη φροντίδα Του, θα πρέπει να είμαστε στις εκκλησίες.
- Χ. Μέσω της θαυμαστής ποιμανσης του Χριστού, θα Τον απολαμβάνουμε, ως ευλογίες, τόσο σήμερα όσο και στην αιωνιότητα—Ησ 49:10, Απ 7:9-17, Ιω 6:35, 4:13-14, Ψλ 36:7-9, 91:1, Ησ 12:1-6, Απ 22:1.**